

Sygn. akt III CZ 69/10

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa K. D.

przeciwko A. K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 stycznia 2011 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 13 października 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 13 października 2010 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną pozwanego A. K. jako niedopuszczalną z mocy ustawy oraz oddalił jego wnioski o zwolnienie od opłaty od skargi kasacyjnej. Skargę kasacyjną wniesiono od postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 28 czerwca 2010 r. oddalającego zażalenie pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego – Sądu Gospodarczego z dnia 9 lutego 2010 r. w przedmiocie odrzucenia zarzutów pozwanego od nakazu zapłaty z dnia 12 sierpnia 2009 r.

W zażaleniu na to postanowienie pozwany zarzucił obrazę przepisu art. 398¹ § 1 k.p.c. Podniósł, że wniesienie zarzutów od nakazu zapłaty stanowi dla pozwanego pierwszy przejaw aktywności w ramach postępowania sądowego, a zatem zaskarżone postanowienie można traktować jako postanowienie w przedmiocie odrzucenia pozwu, albo jako prawomocne orzeczenie kończące postępowanie równorzędne z wyrokiem, od których, na podstawie art. 398¹ § 1 k.p.c. przysługuje skarga kasacyjna.

Wniósł o zmianę postanowienia przez przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej lub jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Możliwość zaskarżenia orzeczenia sądowego w postępowaniu cywilnym nie została pozostawiona uznaniu stron, wniesienie określonego środka zaskarżenia jest możliwe wówczas tylko, gdy przepisy Kodeksy postępowania cywilnego wyraźnie dopuszczają go do określonego rodzaju orzeczeń. Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, który ma zastosowanie tylko do orzeczeń o największym znaczeniu procesowym. Poza orzeczeniami merytorycznymi co do istoty sprawy należą do nich określone w art. 398¹ § 1 k.p.c. postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu lub umorzenia postępowania kończące postępowanie w sprawie.

Trafna jest ocena Sadu Apelacyjnego, że postanowienie oddalające zażalenie pozwanego na postanowienie o odrzuceniu zarzutów od nakazu zapłaty nie należy do żadnej z kategorii wymienionych orzeczeń. Bez znaczenia dla dopuszczalności wniesionej przez pozwanego skargi kasacyjnej jest w świetle powyższego podnoszony w zażaleniu wzgląd na podobieństwo zaskarżonego postanowienia do innych orzeczeń, od których przysługuje skarga kasacyjna.

Możliwość zaskarżenia zażaleniem postanowienia sądu pierwszej instancji o odrzuceniu zarzutów od nakazu zapłaty realizuje określoną w art. 176 ust. 1 Konstytucji zasadę co najmniej dwuinstancyjności postępowania sądowego.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy oddalił nieuzasadnione z powyższych przyczyn zażalenie (art. 394 § 1 i 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).